

Metszet

*Fakuló arcok
barátaim leendő néhai arca
s a jelenvalóké is
most egyre közelebb egyre élesebb
torony gombjára zárt régi pénzeken
vén-ezüst fejek
egy végtelenbe futó ránc
egy út
kietlen holdárookban hű kutya
szájába kapja s ejti kezemet.*

R Ó Z S A   E N D R E

Hang és tél

*Hallod a zúgást?
Hegymenetben, túlterhelt vontatók
kínlódnak fölfelé e hanggal,
többtonnás tömbökben viszik,
hurcolják át a világon,
véghetetlen a vonulás; havas, üvegfalú
depókhoz tűz-szimattal kúsznak a kábelvégek.*

*Őrült repülők:
rovarirtóval fröcskölt döglegyek
röpdösnek szét ragályával,
beköpi petesorozatával
a szélrózsa szirmait —
széles nyalábban zúdul az utasterekbe,
berobban e hanggal a hó!*

*Expresszvonatok
siklanak ki e hang aknáira szaladva;
szakadék garatába gurulnak
a roppant viaduktnál —
lánghörgéssel szakad ki e hang
az elővárosi gigászi gáztartályok
vastüdejéből.*

(Sejtlánc-szerelvény
vesztegel csontalagútban; a velő
nem bukkan soha a fényre, s jaj, ha kifut:
mint a dugattyú, tolja előre e hang —
a szív mozdonyát túl sebesre szítva,
szegycsont átzúzásig uszítja,
a verőér csöve vért csöpög még — de csönd van!)

— Recsegő térdű
jégelefántok csordájaként a tavasz
csörtet majd széjjel; kék gyűrűkbe torlad,
tülekvő körök tarjagozzák egymást —
e harsogó erő világot volna szét;
de a katlanfalakról lavinadögök és
olvadt ormányok mállnak lefelé!
(1980)

